

ע"פ 4615/21 - דוד יגלשמילוביץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4615/21

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

דוד יגלשמילוביץ

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בנצרת
מיום 26.6.2021 בת"פ 66099-12-19 אשר ניתנה
על ידי סגנית- הנשיא ע' במביליה-אינשטיין

בשם המערער:

עו"ד יהושע רובין

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בנצרת (סגנית-הנשיא ע' במביליה-אינשטיין) מיום 26.6.2021 בת"פ 66099-12-19 (להלן: ההליך) שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 1.10.2019 נעצר המערער בחשד לעבירת איומים, ושתי בקשות שהגישה המשטרה להארכת מעצרו נדונו בפני המותב (להלן: דיוני המעצר). ביום 26.12.2019 הוגש נגד המערער כתב אישום ובו יוחסה לו עבירת איומים, וההליך נותב לטיפולו של המותב.

דיון הוכחות התקיים ביום 5.11.2020, ודיון הוכחות נוסף נקבע ליום 13.6.2021. בין לבין הגישו הצדדים בקשות הנוגעות להגשת חוות דעת מומחה, ובית המשפט נתן בהן החלטות.

2. בפתח הדיון שהתקיים ביום 13.6.2021 עתר ב"כ המערער לפסילת המותב. לטענתו, במהלך אחד מדיוני המערער נחשף המותב לעברו הפלילי של המערער ולחומר סודי שרק לאחר עיון בו קבע כי קיימת תשתית ראיתית המגבשת חשד סביר שהמערער עבר את העבירה. ב"כ המערער טען כי בשל "חומת הפרדה" שצריכה להתקיים בין הליך המערער לשמיעת הראיות - על המותב לפסול את עצמו. במענה לשאלת המותב מדוע לא טען זאת בתחילת ההליך, השיב ב"כ המערער כי "צפיתי שבתיק הזה [...] אגיע להסדר ונוכל לסיים אותו בלי שמיעת ראיות".

ב"כ המשיבה טען כי למערער היו הזדמנויות רבות לטעון לפסילת המותב, ומשלא עשה כן עד לשלב זה יש לדחות את בקשתו. עם זאת, ב"כ המשיבה ביקש שהות להגיב לבקשה תוך הפניה לפסיקה, ונקבע שהבקשה תידון בדיון ביום 20.6.2021.

3. בדיון שהתקיים ביום 20.6.2021 חזרו הצדדים על טענותיהם, וביום 26.6.2021 דחה המותב את בקשת הפסלות. המותב ציין כי דיוני המערער התקיימו בחודש אוקטובר 2019, והמערער לא הצביע על חשש ממשי למשוא פנים בשל כך שהמותב דן בהם בזמנו. באשר לטענת המערער שלפיה המותב נחשף לראיות בלתי קבילות בדיוני המערער, ציין המותב כי לפי הפסיקה רק חשיפה ל"מסה קריטית" של ראיות בלתי קבילות מצדיקה את פסילת המותב, ובחלוף הזמן אין ביכולתו לזכור אם אמנם נחשף לראיות בלתי קבילות כלשהן כפי שטען המערער, ומכל מקום, לא הוכח כי נחשף ל"מסה קריטית" ודעתו לא ננעלה. כמו כן קבע המותב כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר וגם מסיבה זו דינה להידחות.

4. ביום 28.6.2021 הגיש המערער בקשה לתיקון פרוטוקול, בה טען כי בדיון שהתקיים ביום 20.6.2021 פנה המותב לבא-כוחו ואמר "גם אם התיק יועבר לשופט אחר, [המערער] יורשע" (להלן: ההתבטאות המיוחסת למותב). המערער צירף לבקשה תצהירים מטעמו ומטעם אביו אשר נכח בדיון, שבהם הצהירו כי ההתבטאות המיוחסת למותב אכן נאמרה, וציין כי בכוונתו לערער על החלטת המותב שלא לפסול את עצמו לבית משפט זה, ולפיכך הוא מבקש שפרוטוקול הדיון יתוקן "בהקדם האפשרי".

ביום 29.6.2021 נתן המותב החלטה בה הורה למשיבה להגיב לבקשה לתיקון הפרוטוקול, ובאותה החלטה כתב "אבהיר כבר עתה כי בית המשפט לא אמר את המשפט שהוספתו מתבקשת". המשיבה התנגדה לבקשה לתיקון פרוטוקול וטענה אף היא כי ההתבטאות המיוחסת למותב "לא [נאמרה] על-ידי [המותב], בשום שלב של הדיון". ביום 30.6.2021 דחה המותב את הבקשה לתיקון הפרוטוקול והדגיש: "יובהר כי לא היו דברים מעולם. לא אמרתי את המשפט הנטען!". המותב הוסיף כי ב"כ המערער לא טען דבר בעניין ההתבטאות המיוחסת לו בזמן אמת, והטענה הועלתה רק לאחר שבקשת הפסלות נדחתה ולקראת הגשת הערעור. המותב הדגיש כי גם עתה אין בידו לקבוע מהי ההכרעה שתינתן בתיק, אשר ימשיך להישמע באובייקטיביות וב"לב פתוח".

5. מכאן הערעור שלפניי, בו חוזר המערער על טענותיו. באשר להתבטאות המיוחסת למותב מציין ב"כ המערער כי הוא עצמו "איננו משוכנע כי הדברים [...] אכן נאמרו" אך המערער ואביו "משוכנעים וטוענים כי שמעו את הדברים". עוד טוען המערער כי לא היה מקום לדחות את בקשת הפסלות בגין שיהוי בשים לב לכך שניתן להעלות בקשת פסלות בכל שלב של ההליך, ונוכח הנחתו שיגיע להסדר עם המשיבה, דבר שאותו עודד המותב, לטענתו.

6. עיינתי בערעור על נספחיו, ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. בקשת הפסלות שהגיש המערער התבססה על דיוני המעצר שהתקיימו למעלה משנה וחצי לפני שהוגשה הבקשה, וזאת לאחר שהתנהל דיון הוכחות ולאחר שניתנו החלטות שונות בהליך – בלא שהמערער טען לעילת פסלות, ולו ברמז. אין בידי לקבל את הסברו של המערער, שלפיו סבר שיגיע להסדר עם המשיבה ומשום כך המתין עם טענת הפסלות. כפי שנפסק לא אחת טענת פסלות אינה בגדר "נשק סודי" שאותו רשאי בעל דין לשמור באמתחתו ולעשות בו שימוש כרצונו (ראו: ע"פ 4164/21 טויטו נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (5.7.2021)). ככל שהמערער סבר שהעובדה שדיוני המעצר התקיימו בפני המותב מצדיקה את פסילתו, היה עליו להעלות את הטענה מיד לאחר שההליך העיקרי נותב למותב, ומשלא עשה כן, די בשיהוי הניכר בהעלאת הטענה כאשר ההליך מצוי בשלב מתקדם – כדי להצדיק את דחיית הערעור מטעם זה בלבד.

עם זאת, אוסיף כי אף לגופו של עניין לא מצאתי ממש בטענות המערער. בצדק קבע המותב כי העובדה שהוא דן בהליכי מעצר בעניינו של חשוד או נאשם אינה פוסלת אותו, מניה וביה, מלדון בהליך העיקרי (ראו: ע"פ 683/21 מהלו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (8.2.2021)). בענייננו, לא הוכח כי המותב נחשף לראיות שלהן טוען המערער, וכל שכן לא הוכח שמדובר ב"מסה קריטית" המצדיקה את פסילתו. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח הבהרת המותב שעקב חלוף הזמן הוא כלל אינו זוכר את החומרים הנטענים וכי דעתו אינה "נעולה".

7. אשר להתבטאות המיוחסת למותב – הנסיבות האופפות את העלאת הטענה בעניין אומרות דרשני, וזאת בלשון המעטה. בפרוטוקול הדיון אין הד להתבטאות זו, והמערער העלה את הטענה רק לאחר שבקשת הפסלות שהגיש נדחתה, תוך שהוא מציין כי הבקשה לתיקון הפרוטוקול מוגשת לקראת הגשת הערעור. המותב הבהיר בפירוש כי ההתבטאות המיוחסת לו לא נאמרה; כך טענה גם המשיבה; ומדברי ב"כ המערער עצמו עולה ספק כבד ביחס לטענה שהועלתה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כל הצדקה לפסול את המותב, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק.

הערעור נדחה.

ניתן היום, ד' באב התשפ"א (13.7.2021).

ה נ ש י א ה